

ecz. Sabri Cığızolu

ergimizde, ülkemiz eczacılığına hizmet etmiş büyüklerimize de yer vermeyi düşündük. Onların hayat hikayelerinin bilinmesinin mesleğimizin bugünkü yerini anlayabilmemiz için gerekli olduğunu düşünüyoruz. Onların tecrübelerinin bize yön vereceğine inanıyoruz.

Bu sene on yedi genç eczacı mezun oldu

Universite Fen fakültesi eczacı mektebinin imtihanları nihayet bulmuştur. Bu sene eczacı mektebinden 17 genç eczacımız mezun olmuştur. Bunlardan 12 si asker ve sivil talebedir. Mezunlar arasında ikisi Türk, ikisi Bulgar olmak üzere dört hanım da vardır. Genç eczacılarımıza muvaffakiyetler temenni ederiz.

Meslek büyüklerimizden ilk aklıma gelen Sayın Eczacı SABRİ CİĞİZOĞLU oldu.

Cumhuriyet dönemi ilk eczacılarından birinin, doksan bir senelik hayatını ve anılarını sizlerle paylaşmak istedim. Kendisini aradım amacımı anlattım, söyleşi için uygun zamanını sordum. "Ne zaman isterseniz buyrun" diyerek bu isteğimi memnuniyetle kabul etti. Küçük bir kayıt cihazı ve çok sevdiği öğrendiğim kazandibi alıp, Söğütözü'ndeki apartman dairesinin kapısını çaldım. Kapıyı şirin, güler yüzlü iki üniversite öğrencisi açtı. Bu gençler, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde okuyan Ümran ve aynı Üniversitenin Eğitim Fakültesinde öğrenim gören Emine idi. Sabri Bey bu gençleri yanına alarak onların öğrenimlerini kolaylaştırmak üzere evini paylaşmaktaydı. Sabri Bey de kapıya gelip bizi sıcak bir şekilde karşıladı. Yaşına göre çok sağlıklı görünüyordu. Yaşama sıkıca sarılmasının ve görüşme sırasında gözlemlediğim kitap okuma alışkanlığının bu canlılıkta etkisi olduğunu düşünüyorum. Salona geçtik kayıt cihazını açtım, gençlerin hazırladığı çayı içerek söyleşimize başladık.

Sabri Cıgızoğlu 1911 yılında Sabit Bey ile Nuriye Hanımın çocuğu olarak Niğde ilinin Bor ilçesinde hayata gözlerini açmış. Sabit Bey Niğde'nin ve Cumhuriyetin ilk bankalarından Zürra ve Tüccar Bankası*'nın kurucularından. Kredi verirken elma

ağacı dikmeyi şart koşmuş (bilindiği gibi Niğde elması ile ünlüdür). Baba Cıgızoğlu'nun böylece yöre ekonomisine büyük katkısı olan elmacılığın gelişmesinde payının olduğu ortada.

Sabri Bey ilköğrenimini Bor'da, ortaokul öğrenimini Niğde'de, lise öğreniminin ilk yıllarını Konya Lisesi'nde, diğer yıllarını ise Adana Lisesi'nde yatılı olarak tamamlamış.

Sabri Bey lise eğitimi sonrasında şöyle anlatıyor: "1929 yılında, Atatürk'ün isteği üzerine kurulan, Ankara Ziraat Mühendis Mektebi'ne ilk öğrencilerinden birisi olarak girdim. Atatürk'le Atatürk Orman Çiftliği'ndeki saha çalışmalarında doğrudan tanışma fırsatı buldum. Atatürk mütevazı bir insandı. O, öğrenci, çalışan, devlet adamı ayırımı yapmadan sohbetlerinde herkeşe yer verirdi. Bize çalışmalarımızla ilgili sorular sorar cevaplarını unutmaz, haftalar sonra sorularına farklı cevap gelirse doğrusunu bulmaya dikkat ederdi".

Sabri Bey, beslenme yetersizliği ve çiftlikteki ağır çalışma koşulları nedeniyle bir akciğer hastalığına yakalanınca okulla ilişkisini kesmek zorunda kalmış.

İki sene sonra 1931'de İstanbul'a gitmiş,

Darülfünun Fen Fakültesi'ne bağlı Eczacı Mektebi'ne, ekonomik nedenlerden dolayı, askeri öğrenci olarak kaydını yaptırmış.

Okulla ilgili hatırladıkları şunlar: "Birinci sınıfta Uzvi Kimya, Gayri Uzvi Kimya, Tıbbi Fizik, Hayvanat, Nebatat gibi dersleri okuduk. İkinci sınıfta okurken Darülfünun İstanbul Üniversitesi adını aldı. Sınıfta 18 kişiydik. Bunların altısı askeri öğrenci, dördü bayan öğrenci, diğerleri Türk,

Bulgar, Rum ve Yahudi idi. Üç senelik eğitimimi 1934 yılında tamamlayarak mezun oldum".

Sabri Bey, çayından bir yudum aldıktan sonra, sözlerine şu cümlelerle devam etti: "Gülhane Askeri Hastanesi'nde bir senelik stajıma başladım. Akciğer

rahatsızlığım tekrarlayınca, ilk görev yerim Gülhane Hastanesi oldu. 1938 yılına kadar burada hastane eczacısı olarak çalışmaya devam ettim".

Sabri Bey İkinci Dünya Savaşı öncesinde Çankırı'ya, 1943 yılında ise Şark Hizmeti için, Siirt 100 yataklı Askeri Hastanesi'ne tayin edilmiş, 1946 senesinde buradan emekli olmuş.

Sabri Bey emeklilik dönemi başlangıcı için şunları söyledi : "Emeklilik sonrası Bor'a dönerek eczane açmak istedim, fakat nüfus tahdidi (10.000 nüfusa 1 eczane) sebebi ile bir süre bekledim. Bor'un nüfusu artınca "Şifa Eczanesi" ile mesleğime serbest çalışarak devam ettim". (Eczane açmak için, nüfusun artmasını beklemek bizlere masal gibi geliyor değil mi?)

1961 senesinde çocuklarının öğrenimi dolayısıyla eczanesini Ankara'da Fen Fakültesi karşısına taşımış, burada "Ufuk Eczanesi" adı ile çalışmış ve 1974 senesinde

kendi deyişiyle "yılların yorgunluğu", eczanesini kapatmasına neden olmuştur.

Sabri Bey, bir süre dinlenmiş ama çalışma hayatından kopamayacağı anlayınca, tekrar Niğde'ye dönmüş, yedi eczacı arkadaşını ikna ederek Niğde Ecz Deposu'nun kurulmasını sağlamıştır. Bu deponun mes'ul müdürü olarak 1979 yılına kadar çalışmıştır. İşte ikinci emekliliği bu tarihten itibaren başlamış. Büyüğümüz mesleğinden sadece bedenen uzak kalmış. Hafızasında majstral reçeteler, okul ve eczane anıları hâlâ sıcak ve canlı.

Değerli büyüğümüzün aile hayatına gelince: 1936 senesinde kimyager Âlime Hanımla evlenmiş, Sema ve Ufuk adında iki kız çocuğuna sahip olmuş, Eşi ve Sema Hanım vefat etmiş, diğer kızı Prof. Dr. Ufuk BEYAZOVA halen Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatri A.D. Öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

Öğrencilerle hayatını, evini paylaştığı gibi toplumsal faaliyete duyarlılığını, Niğde'de okul yaptırtmak için dernek kurulmasına yardımcı olduğunu, konuşmalarımız arasında öğrendim. Mütevaziliği okul yaptırtmak için öncü olduğunu söylemeye mani idi.

Emeklilik günlerini, halen, Ankara

Söğütözü'ndeki evinde kitapları ve iki Üniversite öğrencisi ile paylaşarak geçirmektedir.

Meslektaşımız, büyüğümüz Sabri CİĞİZOĞLU'na sağlıklı, huzurlu günler dileriz. ✍️

Ecz. Erhan BAYDAR

* Zürra (Çiftçiler) ve Tüccar Bankası: T. İş Bankası ile aynı dönemde kurulmuş sermayesi 100.000.-TL olan bir bankadır.

